

Wandelen met God

M. H. Reynolds Jr., http://www.feasite.org/walking_with_god , 18 juni 2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Wandelen met God is een van de grootste voorrechten die iemand kan hebben in zijn leven. Hoe droevig is het dat zo weinigen hun voordeel doen met deze gelegenheid. Alhoewel Henoch in een erg boze tijd leefde, “wandelde hij met God” (Genesis 5:21-24). En omdat hij wandelde met God, was hij in staat een getrouwe goddelijke waarschuwing te geven aan zijn generatie (Judas 14) “die de genade van onze God veranderen in losbandigheid” (Judas 4). Hij was ook in staat de heerlijke waarheid over de toekomst te verkondigen: “Zie, de Heere is gekomen¹ met Zijn tienduizenden heiligen” (Judas 14).

Maar het was waar in Henochs dagen, net zoals vandaag, dat zij die wandelen met God ermee tevreden moeten zijn in de minderheid te zijn. Enkel een geestelijk gezinde gelovige wil weerstaan aan het verlangen van het menselijke hart welk ernaar verlangt een deel te zijn van een meerderheid, zelfs als die meerderheid de verkeerde richting opgaat. Alhoewel het ongelooflijke lijkt dat een christen liever met een “meerderheid” zou willen wandelen dan met God, is het precies dat wat er gebeurt. En droevig is het dat de meeste gelovigen zich in die toestand bevinden en dat zij dit niet zien of willen toegeven.

Wandelen met God vereist het eigen ik te verloochenen. Jezus zei: “Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen” (Lukas 9:23). Maar, in onze dagen is “eigenwaarde”, niet “zichzelf verloochenen”, de overheersende levensfilosofie. Gods zegeningen worden abusievelijk gelijkgesteld met persoonlijke gezondheid, welvaart en populariteit. Maar zij die met God wandelen zullen hun rug keren naar deze satanische namaaksels en hun vreugde en genoegen vinden bij Christus’ “kleine kudde” (Lukas 12:32).

Is het een bestraffing met God te wandelen? Uiteraard niet! Het is een groot voorrecht en genoegen. “U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd” (Psalm 16:11). “Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God” (Micha 6:8). Als bijbelse fundamentalist is het onze oprechte wil om met God te wandelen, alhoewel zo’n wandel ons deelachtig doet worden aan een verachte minderheid in de ogen van de wereld en zelf in de ogen van de meeste belijdende christenen.

Laat het duidelijk zijn dat een echte bijbelse fundamentalist gewoon een bijbelgelovige, bijbelopende christen is - iemand die niet enkel de fundamentele dingen gelooft van het christelijk geloof maar die ook Gods gebod gehoorzaamt om zich af te scheiden van valse leraars (Efeziërs 5:11), en ongehoorzame broeders (2 Thessalonicenzen 3:6, 14-15), en de wereld (1 Johannes 2:15-17). Vandaag zijn er velen die belijden te geloven in de “fundamentele” dingen van het christelijke geloof, maar weinigen willen de massa verlaten en alleen wandelen met God.

Het is droevig dat de meest algemene reactie van christenen vandaag, tot de gelovige die God gehoorzaamt en consistent bijbelse afscheiding beoefent, erin bestaat de gelovige te beschuldigen van liefdeloze gezindheid, een geest van trots en een onchristelijke attitude van oordelen. In zulke gevallen wordt de gehoorzame, afgescheiden gelovige ernstig gecorrigeerd, maar aan de andere kant worden de afvallige leraars en ongehoorzame, wereldgezinde, compromitterende broeders geprezen voor hun “liefde en geest van verzoening”.

Sommige zeggen dat zij medelijden hebben met “fundamentalistische extremisten” (d.w.z. de bijbelse fundamentalisten) die “zichzelf hebben afgesneden van het mainstream Christendom” en die

¹ Dat betekent: zal komen. Zo spreken de profeten, om daarmee aan te wijzen de zekerheid van de vervulling van de profetie, alsof die al geschiedde of geschied was. (SV kantt. 69).

“zichzelf beroven van een bredere gemeenschap en een bredere bediening”. Maar voel alstublieft geen medelijden met mij, noch met andere bijbelse fundamentalisten. Wij zien het als een groot voorrecht met God te wandelen net zoals Henoah, Noach en vele andere gehoorzame en getrouwe gelovigen doorheen de eeuwen. Ja, het is een veel eenzamere wandel, menselijk gesproken, dan deze die comfortabel is voor het vlees, maar het is geen overdrijving te zeggen dat dezen die met God wandelen afgescheiden zijn van de vele afleidingen waarmee de wereld hen bombardeert die wandelen in haar wegen. En dezen die met God wandelen genieten voorrechten die anderen niet kunnen ervaren, namelijk vrede boven menselijk begrip en een geestelijke vreugde die anderen niet kennen (Psalm 1:1-6).

Eigenlijk zijn het dezen die de positie van bijbelse afscheiding verlaten hebben die een groot verlies lijden vandaag. Het doet continu pijn aan het hart die vele christelijke leraars te zien die hun vorige positie van bijbelse afscheiding verworpen hebben ter wille van een “verzoening” met ongehoorzame en wereldgeestige broeders. Nu getuigen zij ervan hoeveel beter zij zich voelen met betrekking tot henzelf en anderen sinds zij opgehouden zijn met zo “oordelend” en “kritisch” te zijn jegens hun broeders. Zij brengen zelfs geestdriftige getuigenissen over hoe hun bedieningen gegroeid zijn sinds zij hun positie wijzigden van afscheiding tot collaboratie. En bluffend vertellen zij over hoeveel christelijke leiders hun verandering van positie goed onthalen en aanbevelen.

Maar God heeft Zijn positie of Zijn bevelen niet veranderd. Een heilige God kan en zal niet wandelen met afvalligen, ongehoorzame broeders, of de wereld. “Want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige?” (2 Korinthiërs 6:14-15). We moeten onszelf niet toestaan bedrogen te worden door de verscheidenheid aan schema’s die Satan gebruikt om gelovigen te beroven van de voorrecht te wandelen met God. Het applaus van de wereld en de goedkeuring van ongehoorzame broeders zijn erg wispelturige dingen alhoewel ze het vlees voor een tijd kunnen opblazen.

Wandelen met God is wandelen door geloof. Zo’n wandel opent altijd een geheel nieuw begrip van zowel de huidige omstandigheden als de toekomstige heerlijkheid. “Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg. Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig” (2 Korinthiërs 4:16-18). Deze oude wereld is in chaos, en de kerk is in verwarring. We moeten met de profeet Jeremia erkennen: “dat het niet aan de mens is zijn weg, dat het niet aan een man is zijn gang te bepalen en zijn voetstappen te richten” (Jeremia 10:23). Maar als we wandelen met God - wanneer we wandelen in geloof - dan kunnen we zeggen met Job: “Maar Hij kent de weg die ik ga. Laat Hij mij beproeven – ik zal er als goud uitkomen” (Job 23:10).

Het Woord van God maakt duidelijk dat het de kwaliteit is van gemeenschap, niet de kwantiteit die belangrijk is. “Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen wij en doen de waarheid niet. Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde” (1 Johannes 1:6-7).

Laten we nederig wandelen met onze God, geen medelijden hebben met onszelf of rancune jegens broeders die nog niet begrijpen waarom wij niet met hen kunnen wandelen in hun ongehoorzaamheid. En laat ons niet vergeten dat zij die waarlijk met God wandelen, zij met dit feit niet paraderen en evenmin vervallen tot trots. In plaats daarvan zullen bijbelse fundamentalisten een echt, gebedsvol medeleven hebben voor broeders die, omdat ze niet geïnformeerd of verkeerd geïnformeerd zijn, zich niet realiseren hoeveel zij missen wanneer zij met de wereld en afvalligen wandelen in plaats van met God.